

Na osnovu člana 79. stav 1 tačka 5 Ustavnog zakona i člana 23 stav 2 Uredbe o organizaciji i radu Saveznog izvršnog veća ("Službeni list FNRJ", br. 26/56), Savezno izvršno veće donosi

Uredbu o ratifikaciji Konvencije Mor br. 98 o primeni principa prava organizovanja i kolektivnog pregovaranja

Uredba je objavljena u "Službenom listu FNRJ - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi", br. 11/58.

Član 1

Ratifikuje se Konvencija br. 98 koja se odnosi na primenu principa prava organizovanja i kolektivnog pregovaranja, usvojena na 32 zasedanju Međunarodne organizacije rada 1. jula 1949. godine u Ženevi¹⁾, koja u originalu na francuskom i u prevodu na srpskohrvatskom jeziku glasi:

Konvencija 98

KONVENCIJA KOJA SE ODNOSI NA PRIMENU PRINCIPA PRAVA ORGANIZOVANJA I KOLEKTIVNIH PREGOVORA

Opšta konferencija Međunarodne organizacije rada
Sazvana u Ženevi od strane Administrativnog saveta Međunarodnog biroa rada, gde se i sastala 8. juna 1949. godine na svom trideset i drugom zasedanju,

Pošto je odlučila da usvoji razne predloge koji se odnose na primenu principa prava organizovanja i kolektivnih ugovora, pitanje koje predstavlja četvrtu tačku dnevnog reda zasedanja,

Pošto je odlučila da ovi predlozi dobiju formu međunarodne konvencije, usvaja danas prvog jula hiljadu devet stotina četrdeset i devete, donju konvenciju koja će biti nazvana Konvencija o pravima organizovanja i kolektivnih pregovora, 1949:

Član 1

1. Radnici treba da koriste odgovarajuću zaštitu protiv svih dela diskriminacije u materiji zaposlenja koja bi mogla da bude štetna po sindikalnu slobodu.

2. Takva zaštita se može naročito primeniti ukoliko se radi o delima koja bi imala za cilj:

a) da zaposlenje radnika podrede uslovu da se on ne učlanjuje u sindikat ili da prestane da pripada sindikatu;

b) da se otpusti radnik ili da mu se svim ostalim sredstvima nanese šteta radi toga što je on član sindikata ili što učestvuje u sindikalnim delatnostima izvan radnih časova ili, pristankom poslodavca, za vreme radnih časova.

Član 2

1. Organizacije radnika i poslodavaca treba da koriste odgovarajuću zaštitu protiv svih dela uplitanja jednih na račun drugih, bilo direktno, bilo preko svojih agenata ili agenata ili članova, u njihovo formiranje, funkcionisanje i administraciju.

2. U smislu ovog člana u dela mešanja spadaju mere koje idu za tim da izazovu stvaranje organizacije radnika kojima gospodare poslodavac ili organizacije poslodavaca ili izdržavanje organizacija radnika finansijskim ili drugim sredstvima, sa namerom, da se ove organizacije stave pod kontrolu poslodavaca ili organizacije poslodavaca.

Član 3

Odgovarajući organizmi, prema nacionalnim uslovima treba, ako je potrebno, da budu obrazovani u svrhu obezbeđenja poštovanja prava organizovanja definisanog u prethodnom članu.

Član 4

Odgovarajuće mere prema nacionalnim uslovima treba da budu preduzete ako je potrebno da se podstakne i unapredi razvoj i šire korišćenje procedura dobrovoljnih pregovora putem kolektivnih ugovora između poslodavaca i organizacija poslodavaca, s jedne strane i organizacije radnika s druge strane, kako bi se ovim putem odredili radni uslovi.

Član 5

1. Mera u kojoj bi se predviđene garancije u ovoj konvenciji primenile na vojsku ili policiju biće određena nacionalnim zakonodavstvom.

2. Saglasno principima određenim u paragrafu 8 člana 19 Ustava Međunarodne organizacije rada, ratifikacija ove konvencije od strane jednog Člana ne može da utiče na nikakav zakon, presudu, običaj ili sporazum koji već postoje i koji daju članovima vojske i policije garancije koje su predviđene u ovoj konvenciji.

Član 6

Ova konvencija ne odnosi se na položaj državnih funkcionera i ne može na nikakav način da se tumači kao i da ide na štetu njihovih prava ili njihovog statusa.

Član 7

Formalne ratifikacije ove konvencije biće dostavljene Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada koji će ih registrovati.

Član 8

1. Ova konvencija će obavezivati samo Članove Međunarodne organizacije rada čija ratifikacija bude registrovana od strane Generalnog direktora.

2. Ona će stupiti na snagu dvanaest meseci nakon što ratifikacija dvaju Članova bude registrovana od strane Generalnog direktora.

3. Ova konvencija će, posle toga, stupiti na snagu za svakog člana dvanaest meseci od dana kad njena ratifikacija bude registrovana.

Član 9

1. Izjave koje će biti dostavljene Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada, saglasno paragrafu 2 člana 35 Ustava Međunarodne organizacije rada, treba da označe:

a) teritorije za koje se zainteresovani Član obavezuje da će odredbe ove konvencije primeniti bez izmena;

b) teritorije za koje se on obavezuje da će odredbe konvencije biti primenjene sa izmenama i u čemu se sastoje pomenute izmene;

c) teritorije na koje se konvencija ne može primeniti i, u tim slučajevima, razloge zbog kojih se ona ne može primenjivati;

d) teritorije za koje on rezerviše svoju odluku očekujući dublje ispitivanje situacije na pomenutim teritorijama.

2. Sve obaveze pomenute u alinejama a) i b) prvog paragrafa ovog člana smatraće se kao sastavni delovi ratifikacije i imaće istu važnost.

3. Svaki Član moći će da otkáže novom izjavom sve ili delimične rezerve koje su učinjene u njegovoj prethodnoj izjavi na osnovu alineja b), c) i d) prvog paragrafa ovog člana.

4. Svaki Član može, za vreme perioda u toku kojih ova konvencija može da se otkáže saglasno odredbama člana 11, da dostavi Generalnom direktoru novu izjavu menjajući u svakom pogledu prethodnu izjavu sa obaveštenjem o situaciji na određenim teritorijama.

Član 10

Izjavama koje budu dostavljene Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada saglasno paragrafima 4 i 5 člana 35 Ustava Međunarodne organizacije rada, treba saopštiti da li će odredbe konvencije biti primenjene na teritoriji, sa ili bez izmena; kad se u izjavi označi da se odredbe konvencije primenjuju sa izmenama, treba u njoj tačno navesti u čemu se sastoje pomenute izmene.

2. Zainteresovani Član ili Članovi ili međunarodna vlast mogu da otkážu potpuno ili delimično, naknadnom izjavom, izmenu koja je označena u nekoj prethodnoj izjavi.

3. Zainteresovani Član ili Članovi ili međunarodna vlast može u toku perioda u kojima se može otkázati konvencija saglasno odredbama člana 11, da dostavi Generalnom

direktoru novu izjavu kojom menja u svakom pogledu prethodnu izjavu obaveštavajući o situaciji koja se tiče ove konvencije.

Član 11

1. Svaki Član koji ratifikuje ovu konvenciju može je otkazati po isteku perioda od 10 godina posle datuma prvobitnog stupanja na snagu konvencije, aktom dostavljenim Generalnom direktoru Međunarodnog biroa rada, koji će on registrovati. Otkaz će početi da važi tek posle godinu dana njegovog registrovanja.

2. Svaki Član koji bude ratifikovao ovu konvenciju i koji u roku od godine dana nakon isteka perioda od deset godina pomenutog u prethodnom paragrafu, ne bude koristio otkaz predviđen u ovom članu, biće vezan za novi period od deset godina i, posle toga moći će da otkáže ovu konvenciju po isteku svakog perioda od deset godina pod uslovima predviđenim u ovom članu.

Član 12

1. Generalni direktor Međunarodnog biroa rada obavestiće sve Članove Međunarodne organizacije rada o registrovanju svih ratifikacija izjava i otkaza koji će mu biti dostavljeni od strane Članova Organizacije.

2. Obaveštavajući Članove Organizacije o registrovanju druge ratifikacije koja mu bude dostavljena, Generalni direktor skrenuće pažnju Članova Organizacije na datum kada ova konvencija stupa na snagu.

Član 13

Generalni direktor Međunarodnog biroa rada dostaviće Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija u svrhu registrovanja saglasno članu 102 Povelje Ujedinjenih Nacija, potpuna obaveštenja u pogledu svih ratifikacija, izjava i otkaza koja bude registrovao saglasno prethodnim članovima.

Član 14

Po isteku perioda od deset godina računajući od dana stupanja na snagu ove konvencije, Administrativni savet Međunarodnog biroa rada treba da podnese Opštoj konferenciji izveštaj o primeni ove konvencije i odlučiće da li treba uneti u dnevni red Konferencije pitanje njene potpune ili delimične revizije.

Član 15

1. U slučaju da Konferencija usvoji novu Konvenciju koja u potpunosti ili delimično menja ovu konvenciju i ukoliko nova konvencija ne odredi drugačije:

a) ratifikacija od strane Člana nove konvencije, koja donosi reviziju, povlači sobom, bez obzira na gornji član 14, punopravno nepodesan otkaz ove konvencije, pod uslovom da nova konvencija donoseći reviziju stupi na snagu;

b) počev od dana stupanja na snagu nove konvencije koja donosi reviziju, ova konvencija prestaje da bude otvorena Članovima za ratifikaciju.

2. Ova konvencija ostaje u svakom slučaju na snazi po svojoj formi i sadržini za Članove koji je budu ratifikovali i koji ne ratifikuju konvenciju koja nosi reviziju.

Član 16

Francuski i engleski tekst ove konvencije jednako su punovažni.

Član 2

Ova uredba stupa na snagu osmog dana po objavljivanju u "Službenom listu FNRJ".

Savezno izvršno veće

R. s. br. 141
8. aprila 1958. godine
Beograd

Pretsednik Republike,
Josip Broz-Tito, s.r.

⁷⁾ Ova Konvencija u odnosu na Federativnu Narodnu Republiku Jugoslaviju, shodno svom članu 7. tačka 3, stupa na snagu 23 jula 1959 godine, tj. po isteku dvanaest meseci od dana registracije njene ratifikacije.

